є місце де вода не приживається
гаряча цвіль не втримує слова
як чорний танець гордого китайця
його печаль по череву сплива

є місце твору — ген аж поза титрами
коли фуршетом зафіксують шок
поети повипалювали титули
на голих грудях відданих жінок

їм легко плисти — їм потятим хвилею
уже ніяка мрія не страшна
коли їх пальці вивернуться з вирію
усіх змете зі столу старшина

і буде тільки місце під портретами
вода не гнеться піниться вода
хорує час поетом над поетами
мені не жаль я кожного віддам